

[J. S. Foget.]

ning af, hvad jeg sagde i mit Indlæg. Men den er i alle Tilfælde ikke for stor i hele Befolkningen, den er ikke for stor blandt de 182 000 arbejdsløse, og den er ikke for stor inden for Landbruget. Maaske er den nok for stor inden for den Del af Befolkningsgrupperne, hvor man fra Regeringspartiernes Side hele Tiden har sørget for at de blev mættet.

Ministeren udtalte, at det var velbegrundet, naar han hævdede, at denne Lov blev gennemført for at dække Militærudgifterne og Udgifterne til Landbruget, idet Udgifterne hertil udgjorde $\frac{2}{3}$ af de ekstraordinære Udgifter. Der kunde saa være Grund til at spørge, hvorfor den sidste Trediedel ikke skulde nævnes. Naar man her særlig indblander Landbrugsspørgsmaalet, kan jeg ikke tilbageholde den Bemærkning, at det er, fordi man fra Regeringens Side er gaaet frem nøjagtig efter Madam Mangors Kogebog: man tager i det ene Kar og lægger over i det andet — man nedsætter simpelt hen Valutaen og kommer saa og siger: Ja, det var forkert, det indrømmer vi, nu giver vi bagefter et Tilskud. Det er Regeringen selv, der har lagt den Situation til Rette, derfor kommer Regeringen selv bagefter og siger til Befolkningen: Vi ønsker en Forbrugsbeskatning for at give Landbruget Tilskud. Men paa den Maade lægger man Landbruget for Had i Befolkningen, og det kan dette Erhverv ikke være tjent med.

Naar det ærede Medlem Hr. Ch. Petersen udtaler, at vi møder med Krav fra Landbrugets Side om, at det skal have saadanne og saadanne Arbejdsvilkaar, men bagefter ikke vil være med til at dække Udgifterne hertil, vil jeg gerne dertil bemærke: Jo, men ikke paa den Maade. For ikke at trække Tiden ud vil jeg sammenfatte det kort derhen, at hvis man blot vil lade Landbruget passe sine Sager, lade Landbruget passe sin Eksport ogsaa i denne Situation og lade være med Indgreb, skulde Landbruget nok klare sig selv uden Tilskud.

Villemoes: Det radikale Parti har altid haft Principper, og det radikale Parti plejer at sige: Men i dette specielle Tilfælde bryder vi dem. Det gør man ved midlertidige Love, der kun skal gælde et Aar, men Partiet haaber, de skal holde op saa snart som muligt, for at man kan komme tilbage til Principperne. Det sagde den ærede Ordfører (Axel Christensen) ogsaa her i Aften: Dette er et Brud paa vore Principper, men det

holder vi snart op med. Jeg har dog en Erindring om, at dette Parti gennem mindst 6—7 Aar Aar efter Aar har været med til midlertidige Love med Brud paa Principperne, saa det kan næsten blive til en tilbagevendende Ting.

Det ærede Medlem Hr. Axel Christensen sagde til mig, at jeg havde lovet at stemme for et eller andet ud i Fremtiden. Vi kan tale om, hvad jeg har gjort indtil denne Dag, men hvad jeg vil gøre i Fremtiden, kan det ærede Medlem i alle Tilfælde ikke vide, for jeg tager Stilling til Tingene, efterhaanden som jeg bliver præsenteret for dem. I øvrigt vil jeg gerne spørge det ærede Medlem: Hvad er det, jeg har lovet?

Ch. Petersen: Jeg skal ikke paa dette sene Tidspunkt forlænge Debatten, men jeg vil gerne gøre den Bemærkning til det ærede Medlem Hr. Lange, at jeg naturligvis ikke har sagt, at man skulde undlade at kritisere de foreliggende Forslag. Hvis det ærede Medlem Hr. Lange har opfattet mig saadan, er det forkert. Jeg har kun gjort opmærksom paa, at jeg finder, at Tiderne er af den Beskaffenhed, at Oppositionspartierne ikke burde tage Sagerne — navnlig gjaldt det i denne Sag Venstre — paa den Maade, som Tilfældet var med Venstres ærede Ordfører. Jeg har meget vel bemærket, at det ærede Medlem Hr. Lange, selv om det sker med store Betænkeligheder, har givet Tilsagn om at ville være med til at gennemføre dette Lovforslag.

Til det ærede Medlem Hr. Villemoes, som var ude i Betragtninger om, at Regeringen nu kunde sige til Landbruget, at det ikke kan betale sig at drive Landbrug i Danmark længere, vi kan paa ny omdanne hele Jylland til Hedestrækninger, vil jeg sige, at det er Udtalelser af en saadan Beskaffenhed, at jeg slet ikke finder Anledning til at svare paa dem.

Med Hensyn til Bemærkningen om, at der i de Skattelove, vi nys har gennemført, ogsaa var Nedsættelse af Formueskatten, vil jeg dog bede det ærede Medlem erindre, at han selv lige stod her og sagde, at hans Parti havde været med til at stemme for Forøgelse af Indkomst- og Formueskatten, og det er ogsaa fuldkommen rigtigt. Jeg ved meget vel, at det ærede Medlem sigter til Forskellen paa Ekstraskatten for indeværende Aar og for det kommende Aar, men at sammenligne det med den Formueskattelettelse paa 10 Mill. Kr., Venstre gennemførte i 1927, forekommer mig at være helt ved Siden af.